

kalske nasprotnike in začnejo sedaj posamezne osebe na najgrši način blatiti. Sedaj imajo v delu ali bolj rečeno „Domovina“ napada znanega, pridnega kmetovalca R . . . v Lukčnem. Gospod R . . ., mi vam čestitamo, kajti koga znano smrdljivo lažnjivo budalo „Domovina“ blati, ta je gotovo pošten, značajan mož. Samo take napada list, o katerem Slovenci sami le z besedami zaničevanja govorijo. In zakaj udriha to budalaso glasilu, ta farški petolizec tako po R . . . Zato, ker g. R . . . ni tako neumen, da bi svoje otroke izročil farjem, ker je sam izjavil, da od črne strani nič dobrega ne pride. Poskusil je enkrat in poslal svoje otroke v prvaško šolo, pa uspehi otrok bili so tako slabi, da je bilo joj. Vendar pa ne smemo misliti, da je krivda na otrocih. Kajti ko jih je dal v vojniško nemško šolo, imel je veselje, kako dobro so se učili in koliko se tudi naučili. Sedaj obiskujete 2 meščansko šolo v Gracu in vedno dobivate naznanila z odliko. In ker se hujskači v črnih suk-njah boje, da bi tudi drugi zavedni kmetovalci R . . . posnemali, zato ga blatijo v umazanem lističu. A to, kakor mi R . . . poznamo, ga ne bo motilo, ampak celo ga veselilo. Slabo mora za glasilu in prvaštvo stati, če nimajo drugih razlogov, kakor da blatijo in šinfajo. Veste pa tudi vi prvaški hujskači, zakaj pa kmet pošilja svojega otroka v nemško šolo? Nemški jezik mu hoče podariti, on ve, da je potrebno, da človek nemški zna. Dandanes kmet ne more otrokom bogastva zapustiti, zato pa skrbi, da pridobi sin nekaj, kaj mu bogastvo v polni meri nadomešča, to je znanje in v prvi vrsti znanje nemškega jezika, in kdo ta jezik ve, temu je odprt cel svet, naj gre kamur hoče, povsod se razumi nemški jezik. Pa tudi doma, kolikrat potrebujemo nemški jezik. Pride pa sin k vojakom, potem ne zna dovolj prehvaliti, da se je naučil nemškega jezika. Kako lahko avanzira in enkrat še mu prinese lepo službo kot uradnik. In to se ima zahvaliti nemškemu jeziku, če tega ne bi znal, vsa 3 leta bil bi ostal prostak. Pa ne samo pri vojaki, povsod se potrebuje nemški jezik, niti hišni hlapec ne more v mestu biti, kdor ne zna nemški. Samo kmet naj bi ostal brez nemškega jezika? Pa glej, pervaki pošiljajo pa sami svoje otroke v nemške šole. Dr. Sernec je gotovo čist pristen prvak in pošilja svoje otroke namesto v belo Ljubljano v nemški Gradec, in vendar vedno kriči „proč od Gradca.“ Zapomnite si, kmetje, kak namen ima vsa hujskarija proti nemški šoli. Vam ne privoščijo nemščine, v temi vas hočejo imeti, pervaki vas hočejo spet tako daleč privesti, da se daste mirno od prvaških dohtarjev striči. Če pa pošiljate otroke v nemško šolo, vejo, da bo potem druga. Zato se temu protistavljajo na vse čine, kšeft in profit jim hoče uiti, za narod jim je tako figa. In vi kmetje pa se ne brigajte za te kričache, pokažite se svobodne može in pošiljate otroke v nemško šolo, kot najboljšo darilo za življenje priskrbite njim znanje nemškega jezika.

Vojnik. (Nemški učitelj veronauka.) Nemški učitelj veronauka je in Ivan Hribar se piše.

To ime nima dobrega glasa, kajti Hribarji so znani sovražniki Nemcev in naprednjakov. In temu človeku ki ne pozna brzdanja, ki udriha po šolski mladini temu izročena je naša mladina! Siromačeci! Pa kaj škoduje temu „dušnemu pastirju“, če tudi pretepa kakega šolarja? Malo svarilo dobi, med tem ko učitelju, če bi to storil, huda pela. Pa tudi vse požbe čez tega naslednika Kristusovega pri prezvošenem škofu nič ne pomagajo. Mislimo da vladika niti nočejo slišati in so čisto gluhi proti našim pro- tožbam. Zategadelj jim tudi nismo pripravili sloves- nega sprejema, ko so prišli v Vojnik. Pa mi ne bo- demo mirovali, „Hribar mora proč, preje ne bo mira“ je geslo vseh vojničanov. In mi ga zamoremo pro- spraviti, če to odločno zahtevamo. To ne gre dalje, ta hujskač mora proč. Nova hujskarija našega „pr- ljubljene“ kaplana namerjena je sedaj proti nemš- šoli. Iz prižnice prosi ljudstvo, da ja naj ne pošilja- otrok v nemško šolo; v tem podpira pa ga tudi pr- jatelsko župnik, celo prekositi ga hoče. Lepa dvojica mira! In taka hujskača naj bi farani spoštovali? Kdo se ne smeji? „Mir stanuje v vašem stanu“, vidva nista za mir, sovraštvo je vajino geslo. Sedaj hočeta celo — da bo v cerkvi lepše — električno razsvetljavo vpeljati. Denar za to se pa seveda ne sme vzeti iz cerkvenega premoženja, kmet ti boš na- fehtan, ti boš moral v žep segniti. To je že prevel- Zbirco uporablja kaplan za to, da pri vseh kmetih pred nemško šolo „svari.“ In če je taka, je verjetno kar pripoveduje otroci, da so jim črni hujskači rekli, v nemški šoli morajo otroci kri piti. Tudi se naj oglasi sodnija in naj takim hujskačem do- zaslužno plačilo da. Nečuvno je tudi, da je župnik na mirodvoru nasadil trte, kajti tam je baje dobro gnojena zemlja. Dalje pa že ne gre! I- taki ljudje pridigujejo pieteto in spoštovanje umrl- Navadni kmet, ki ni mašnika študiral, ve, da je to grozno in kmet si tega ne bi upal, župnik pa.

Dopisi.

Ljutomer. Z ozirom na dopis iz Ljutomer- številko kot prvi članek predala „dopisi“ z istimi črkami sprejmete sledeči popravek: Ni res, da pred kratkim zbolel brijacha Žižeka učenec Šte- Fridrih, res je, da je zbolel že pred 19. junijem; res, da se je meni tožil, da ga v prsih bóde trebuh boli, marveč je res, da je imel očno bolezen, katere sem ga zdravil in toraj ni bilo mogoče, da mu za trebušno bolezen zapisal črne očale. Ni res, da je šel takoj k Dr. Michelitschu, res je, da je bil pri meni v vizitah dne 19., 23., 27. junija in 4. julija 1905; od tega dneva nikdar več; šel je k Dr. Michelitschn radi trebušne bolezni 3. avgusta 1905. Res je nadalje, da je Dr. Michelitsch le 7. avgusta 1905 javil c. kr. okr. glavarstvu, da Ljutomeru zboljenje navedenega učenca za legarja tedaj skoro pet tednov po zadnji viziti pri meni spre-

znani je končno, da je ta učenec že 21. avgusta 1905 od „legarja“ kot popolnoma ozdravljen iz bolnišnice odpuščen. Drugih osebnih napadov ne popravim, samo to ni res, da hodim s svojim s trakovi in trebuhom po okolici ljudi šuntat, res je največ, da nosim kot starosta „Murskega sokola“ in v slovenskih barvah, ovito okoli ramen in kadar ima „Murski sokol“ kaki izlet ali kako kramnost. Ljutomer, dne 21. septembra 1905. Dr. Karol Chloupek, okrajni in blagajniški zdravnik.

Braslovče. (Vzor rimskiga katoliškega farja.) V Braslovčah v Savinski dolini je upokojen duhovnik Jakob Filip Bohinc. Ta Kristusov namestnik se je zdržnil dvejma gospejma se tako le izraziti: „Ko jaz denarje imel, pokupil bi vsa posestva od Savske doline do Adrijanskega morja, ter bi vse kmetice izbičal.“ Tako govori javno eden cerkvenih stojanstvenikov, ob enem je še mestni župnik, škofa konsistorijalni svetnik in Bog ve, kaj Hvala Boga, da nam je poslal Štajerca, kateri nikriste poboljša in na pot čednosti, ljubezni in častne morale napeljuje.

Sedaj Od Sv. Urbana pri Ptuj. Dne 17. t. m. obhajali smo pri nas slovesnost, kake še pri nas nismo imeli in kake tudi tako hitro ne bode. Prečastiti župnik so nam priskrbeli, da je dobila naša cerkev preveč slike. Slikar bil je g. Osvald Bierti z Gemone, kmetih je delo narbolje zgotovil. Slike blagoslovili so prijetno, omenjeni dan prečastiti g. prošt iz Ptuja in so ujskati v pridigi pomen podob tako razumljivo in zasukano razložili, da bi jih še dalje z veseljem poslušali. Zato izrekamo pa jim tudi iz dna srca najtoplejše zahvalo in naša želja je, njihove besede še tam jekrat slišati. Pa tudi našemu gospodu župniku izrečimo vso zahvalo za ves trud. Hvaležni farmani.

Umrlih Šteben pri Doberlavasi. 8. t. m. je pri nas žena a je tistnika in trgovca z lesom g. Stefan Writz v letu svoje starosti. Bila je blaga duša, dobra žena otrokom nepozabljiva mati. O občini priljubljenosti le kazal je velik sprevod, katerega se je mnogo tudi iz sosednih krajev udeležilo. Lahka ji najljubša bodi. -- Drugi dan brala sta župnik in zahteval iz Šmihela nad Pliberkom mašo zadušnico. Prihodnjeg! Župnik imeli so seboj psička, ki je čez eno z istim v cerkvi med mašo okoli špranciral in vse vernike da politvi motil. Nazadnje postavil se je kot vahtar Štefa velikim oltarjem. Več istih, ki so bili takrat pijem; raki.

bóde i (Opomba uredništva: Ta pa je lepa. Psiček gre bolezenspodom fajmoštrom v cerkev. Čudimo se, zakaj e, da imačke in kuharice seboj vzel v cerkev. Ljudstvo Ni rečeno čez tako postopanje župnika jeziti, to se marve vidi, kakor bi hotel župnik s tem pokazati, da 7. junija pes toliko vreden, ko farmani in da ga zato še; šel p sme v cerkev vzeti. Zakaj peša vera?)

ni 3. a iz oplotniške občine. Radostno se ozira kmet po elitsch poljih in vinogradih, dokler mu nesreča ne varstvu v svoje trudapolno delo. Ali kakor je človek v legarjerjedno uro lahko srečen in nesrečen, tako se pri memeni tudi v hipu zala njiva v pusto planjavo.

Črni oblaki se zberó in preté grozo; kmalu pa pada debela toča in pokonča ves up in nado še pred kratkem veselega kmeta. Istotako se je zgodilo nam kmetom iz krajev Oplotniške občine. Kazala se nam je dobra letina, ali žalibog, postali smo siromaki. In to sedaj v teh burnih časih! Ali še ostala zrna nam vzame neusmiljeni čadramski župnik Bezenšek. Da, visoko c. kr. namestništvo v Gradcu in slavna c. kr. konjiška davkarija postopali ste z nami reveži prav imenitno in nam pomagali z odpisanim davka. Ako-ravno ti dve oblasti ne pridigujete o usmiljenosti, pokazali pa ste isto v dejanju, med tem ko naš župnik, — namesto da nam tokrat prizanese — sedaj prav pridno po bernji hodi, češ, ta je za maše ob petkih, dasiravno je ta bernja nepravilna. Toda, kdo že ni dovolj prepričan o nenasitnosti farških žepov! Kaj žveči ta dušni pastir vse o usmiljenosti, sam pa grabi, kolikor le zmore. Dosti krivičnega že hrani njegova streha in še zdaj ni sit, dasiravno je suh in pršav kakor smrt. Toda vrč je poln in čadramski župnik si naj zapomni enkrat za vselej, da je njegova neusmiljenost in politična huj-skarija vzbudila jezo pravičnosti vsem kmetom, katere v jednomer žuli in izsesa. Raje bi vtaknil v kate-kizem svoj nos in prečital vnebovpijoče grehe ter si zapomnil tretjega, ki se glasi „Zatiranje ubožcev in sirot.“

Izsusani farani.
Videm, Spodn. Štajer. Dragi Štajerc! Veliko jezo ima na Te naš slavni gospod župan Ban. V nedeljo, 17. sept., se je izrazil, da „Štajerc“, njegovi bralci in dopisniki niso nič vredni. Kaj, Ban, tako resnico, ki Vam „Štajerc“ pove, ni prijetno slišati? To Vam ne ugaja, da ne smete na Hrvaško. Rekli ste, saj sem bil že letos dvakrat tam. Prihodnjič, ko se zopet tja peljate, javite se enemu orožniku ali stražarju, da ste Franc Ban iz Pesjega, občina Videm, kateri je pred nekaj leti v Božjakovini služil, potem se mesec dni ne vidimo. Žalostno in sramota je za občino Videm, ki ima tacega župana. Iz srca obžalujemo gospoda Žičkarja, da tacega človeka podpira. Gospod Žičkar, kaj je Ban občini Videm že koristil? Čisto nič!! On le hoče od občine živeti. Komaj je župan postal, je za zvišanje županove plače prosil, kar se mu je dovolilo. Ban hodi po cenitvah z eksekutorjem kod cenilec, kar dosedaj še nobeden župan ni storil. Ob sejnih prodaja bolete, da 1 K 40 v zasluži. Kje pa je kontrola? Takih zasluškov išče, kolikor more. Ali ni v občini Videm dovolj mož, kateri bi bili bolj za župana sposobni? Kolikor brezpotreb-nih stroškov je že ta človek občini napravil. Ban, enkrat bode vse povrnili, čas že pride. Sedaj je že 6 tednov od zadnje volitve minulo, Ban še ni nove razpisal. On si misli, boljši je drži ga, ko lovi ga. Slavno c. kr. okrajno glavarstvo vprašamo, kedaj bode volitev, kajti Ban zmiraj trdi, da od tam po-velja čaka. Ob enem tudi isto prosimo, naj kaj o Videmskih občinskih razmerah ukrene. Ban, vaša koža je trda, omehčali jo pa bomo. Čas pride, kajti sedaj že veliko vaših nekdanih prijateljev je spoznalo, kaki tiček ste Vi, Štajercijanci.

Iz gorno-radgonskega okraja. Naprednjaki v gorno-radgonskem okraju dobili smo novo ime „Bračkolicanci“ po imenu našega načelnika okrajnega zastopa. Ne sramujemo se tega imena, kajti Vračko že za nam 16 let dobro gospodari v okrajnem zastopu, dosti nadlog nas je že rešil in ko on ne bi bil, moral bi okraj mnogo trpeti in plačevati. Morebiti nikol več ne bomo imeli tako dobrega gospodarja, če enkrat njega zgubimo. V našem okrajnem zastopu pri sejah ni nikake stranke, vsi smo ene misli in želje kakor možje, vsi sklepi končajo se brez vsega prepira, brez vse hujskarije, brez vsega sovražstva, seve ker nimamo nobenega duhovnika v zastopu, zategadelj je vse mirno. Ta edinost pa je nekterim farjem trn v peti, na vse čine se napenjajo, da bi pridobili okrajni zastop in nemir in razprtijo med ljudstvo spravili. Proti temu pa je naš načelnik Vračko in mi vsi naprednjaki in zato nas imenujejo „Bračkolicance.“ „Bračkolicanci“ so taki ljudje, ki ne sovražijo Nemcev, ker ne vejo zakaj da, in tudi ne sovražijo pravih naslednikov Kristusovih, pač pa vse tiste črnosukneže, ki se vtikajo v politiko in volitve i. t. d. in se za denarje potegujejo kakor Judaš Iškarijot. „Bračkolicanci“ so tisti ljudje, ki znajo, da je brez političnega popa tudi mogoče v nebesa priti, ako človek pošteno in pravično živi in se trudi, da se in svoje otroke pošteno živi, ni mu treba popovskih žaklov polniti. „Bračkolicanci“ so isti ljudje, ki se ogibljejo popov in dohtarov, ki le po svoji vesti in pameti živijo in le to za res imajo, kar je kmetom v korist, ne pa farškim sleparijam in veselici. V našem okraju imamo nekaj duhovnikov in tudi nekaj popov. Pri Sv. Jurju imamo enega župnika in 2 kaplana. Reče se, vse dobre reči so 3, pa ljubi Bog vselej to ne velja. Eden naših kaplanov je nek „Čeh“, vidi se, da ni pri nas doma, ne more se prav od župnika politike naučiti. Župnik Kuncce pa ima zdrav jezik, kje le more udriha po Vračku in „Bračkolicancih“, čisto pozabi pri takih prilikah na svoj stan, kriči, da se kar peni, hrepeni, da bi dobil okrajni zastop pod svoje peruti, udriha po občinskih volitvah, take norlake naj bi v občinske odbore volili, ki bi pri okrajni volitvi žnjim držali. Gospod župnik, mogoče da še najdete vašo prejšnjo kuharico, s katero ste več let živeli, ona vam naj da pooblastilo za volitvo, morebiti še pri kateri volitvi zmagate, v Koslafičih še so volitve, glejte da ne zamudite. Na pomoč vzamite si Balkoviča iz Kapele, ta nima zdaj celo nobenega dela, odkar je šel konzum fuč. Bo kdaj kaka primicija, vzamite seboj učitelja Strelca in profesorja Žmavca, ta dva se ja tako napinjata, če v tvoj rog trobita. Profesor Žmavc je iz Rožičkega vrha, želarja sin, ta bi vendar moral vedeti, kdo so kmetovi prijatelji. Duhovniki gotovo ne, ti si hočejo le z kmečkim denarjem stan zholjšati.

„Bračkolicanci.“

Ogersko. Na Ogerskem res položaj kaj resno zgleda. Presvitli cesar je odločno rekel, da nikdar in v nobenem oziru ne privoli v ločitev armade. Dr. Sylvester, nemškemu poslancu, rekel je presvitli cesar,

„pomagajti mi, vi mi morate pomagati.“ Radovedni smo, kaj še se bode pri naših sosedih, pri Ogrih, skuhalo.

Iz Oplotnice. Se sklicevaje na § 19 tiskovne postave prosim da poročilo, katero ste prinesli v števil. 18. 3. t. m. iz Oplotnice in v katerem govorite o 4000 K obljubljenih po meni onemu, kateri dokaže, da je le en vinar brnje za Čadramskega orglarja bil meni plačan, naznanite v prihodnji številki Vašega lista na istem mestu, da je po naznanilu c. kr. okr. glavarstva Konjiškega dne 27. junija 1905 števil. 7458 resnica, kakor je po zapisniku brnskega odkupila c. kr. okr. glavarstva celjskega dne 17. junija 1888 števil. 16 razvidno, da se je samo brnja za crkovnika Čadramske fare odkupila. Resnica tudi je, da je brnja za Čadramskega orglarja vsikdar bila le prostovoljna in taka se nikdar in nikjer ne odkupi in resnica tudi je, da je Čadramski konkurenčni odbor 4 leta odlagal znesek za cerkvene potrebe razdeliti in od davkoplačilcev postavno iztirjati, in resnica tudi je, da je taisti namesto prostovoljne brnje od leta 1884 do 1905 120 gold. letne nagrade plačeval, kakor je tudi resnica, da podpisani ni dolžen za nikogar v sodnijski depositni urad denarja vlagati. Krasna nova cerkev in novo župnišče, katero sem čisto sam postavil, pričata kam da svoje premoženje nalagam. V Čadramu, 9. septembra 1905. Junj Bezenšek, knšk. konz. svetovalec in žpk.

Opomba uredništva: Po postavi smo primorani ta popravek priobčiti, a mi vendar pri tem ostajamo nemo, kar smo rekli in je resnično. da je zbiranje tudi za organista rešena. Mi imamo zato dokaz v rokah. Kar po župnik reče, da je župnišče čisto sam postavil, vprašamo kmete, zakaj se pa vaš denar, vaš les in voznje ne vpoštevajo? Hoče župnik, da mu po imenu vse naštejemo, ki so kaj za župnišče dali? Nadalje pa nas tudi veseli, da župnik tako vestno naš list čita, čeravno iz prižnice v spovednici in pri vsaki priliki naglašja, ne čitajte „Štajerca“ vsaki ki ga čita je pogubljen. Tedaj tudi župnik.

Razne stvari.

Potres v južni Italiji. Strašansko škodo naredil je potres v Kalabriji. Mnogo krajev je popolnoma uničenih. Mrtvih je nad 2000, ranjenih nad 10000. Mnogo si jih samo življenje vzame, ker so zgubili stariše ali otroke. V Palmi podreti so morali 300 hiš, ker bi bilo nevarno v njih stanovati. V Martirano nad 2200 mrtvih in ranjenih. Ljudstvo prosi na kolodvorih za voze, kjer bi prenočevali. Beda je grozna.

Nadškof proti romanju v Pellevoisin. Nadškof v Bourges (Francosko) so še takoj ko je postal škof vsi čudeži, ki so se godili v Pellevoisin-u zdeli sumljivi. To poročal je v Rim in papež je odgovoril da bo posebna cerkvena komisija vse preiskala. Dokle ne pride ta komisija, prepovedal je škof romanje v Pellevoisin, čeravno že ljudstvo okoli 30 let tja roma. Seveda mu menihi niso posebno dobri, kar